
CHLAMYDIA INFECTIE

WAT IS CHLAMYDIA ?

Chlamydia is een seksueel overdraagbare aandoening (soa). In Nederland is chlamydia de soa die het meest voorkomt. Het is een infectie die wordt veroorzaakt door een bacterie. Deze nestelt zich in de slijmvliezen van de vagina, de baarmoedermond, de plasbuis of de anus. De infectie kan zich in het lichaam verspreiden en voor verschillende klachten zorgen. Chlamydia kun je oplopen door seksueel contact. Niet alleen door penetratie (neuken) maar ook door direct contact van de slijmvliezen van de geslachtsorganen. Bij het gebruik van condooms is de kans op het oplopen van chlamydia een stuk kleiner. Chlamydia is eenvoudig te genezen met een antibioticumkuur.

KLACHTEN VAN CHLAMYDIA INFECTIE BIJ VROUWEN

Als vrouw merk je vaak niets van een chlamydia-infectie: 70% van de vrouwen die een Chlamydia heeft opgelopen heeft helemaal geen klachten. Hierdoor kan iemand zonder het te weten jarenlang met chlamydia rondlopen en anderen infecteren.

Als er wel klachten zijn, dan gaat het om de volgende verschijnselen:

- toegenomen vaginale afscheiding
- branderig gevoel of pijn bij het plassen
- abnormaal vaginaal bloedverlies, soms is er vaginaal bloedverlies tussen menstruaties door
- bloederige afscheiding na het vrijen
- pijn bij het vrijen
- pijn in de onderbuik

Als de infectie in de anus zit, dan kan dat klachten geven van jeuk, pijn of slijmerige afscheiding uit de anus.

Als er na onveilige sex een van deze klachten optreedt, dan is het verstandig om je te laten controleren op SOA.

MOGELIJKE LATE GEVOLGEN VAN CHLAMYDIA INFECTIE BIJ VROUWEN

Zonder behandeling kan een chlamydia infectie opstijgen via de baarmoeder naar de eileiders. Er ontstaat dan een eileiderontsteking, die zich kan uitbreiden naar de buikholte. Dit heet PID (Pelvic Inflammatory Disease: ontsteking in het bekkengebied). Een eileiderontsteking kan gepaard gaan met koorts en (hevige) pijn in de onderbuik. Deze ontsteking veroorzaakt littekens en verklevingen in onderbuik en in de eileiders. Dit kan leiden tot chronisch onderbuikpijn en onvruchtbaarheid. Als er door een chlamydia infectie verklevingen zijn ontstaan in de eileiders (ook wel Fallopian tubes genoemd), dan kunnen de eitjes die in de ovaria worden aangemaakt niet meer door de eileiders de baarmoeder bereiken. Het resultaat is onvruchtbaarheid. Als een bevrucht eitje (een embryo) blijft hangen in de eileider door de verklevingen, dan kan een buitenbaarmoederlijke zwangerschap ontstaan. Door een snelle en goede behandeling met antibiotica kan een eileiderontsteking volledig genezen.

Een zwangere vrouw kan een chlamydia-infectie tijdens de bevalling overdragen aan de baby. De baby kan dan oogontsteking of longontsteking krijgen. Dit kan worden voorkomen door een goede behandeling tijdens de zwangerschap.

KLACHTEN VAN CHLAMYDIA INFECTIE BIJ MANNEN

Ook mannen merken vaak niet dat ze chlamydia hebben opgelopen. Mannen krijgen vaak één tot enkele weken nadat ze met chlamydia zijn geïnfecteerd afscheiding uit de plasbuis. Dat hoeft niet veel te zijn. Meestal gaat het alleen om een beetje waterige afscheiding na het opstaan (ochtenddruppel). Ook kan het plassen wat pijnlijk zijn. Circa 1 op de 2 besmette mannen heeft helemaal geen klachten van een chlamydia-infectie. Dus ook mannen kunnen zonder het te weten rondlopen met een chlamydia infectie, en als ze onbeschermd sex hebben vervolgens weer anderen besmetten.

Bij anale sex kan chlamydia zich ook nestelen in de anus. Dit kan jeuk, pijn en slijmerige afscheiding uit de anus veroorzaken. Homosexuele mannen lopen op risico op het oplopen van een afwijkende soort Chlamydia, die een hele vervelende en diepe ontsteking veroorzaakt van de lymfklieren in de lies en van het gebied rond de anus. Dit heet lymfogranuloma venereum (LGV).

MOGELIJKE LATE GEVOLGEN VAN CHLAMYDIA INFECTIE BIJ MANNEN

Ook bij mannen kan de ontsteking opstijgen. Dit komt minder vaak voor dan bij vrouwen. De bacteriën kunnen via de plasbuis en de zaadleiters terechtkomen in de bijbal. Dit kan dan leiden tot een bijbalontsteking. Een bijbalontsteking geeft pijn en zwelling van de balzak (scrotum). Soms is er ook koorts.

Langdurig bestaande chlamydia-infecties kunnen bij de man ook zorgen voor littekens en verklevingen in de plasbuis en zaadleiters. Dit kan net als bij de vrouw leiden tot verminderde vruchtbaarheid.

ONDERZOEK

Om vast te stellen of er sprake is van een chlamydia-infectie doet de arts één of meer onderzoeken. Hij/zij kan een uitstrijkje maken van de urinebuis en/of baarmoedermond en kan de urine onderzoeken. Het is gebruikelijk om tegelijk te kijken of er misschien ook andere seksueel overdraagbare aandoeningen kunnen zijn opgelopen, zoals gonorroe, syfilis, of HIV.

BEHANDELING

Chlamydia is goed te behandelen met antibiotica. De behandeling van chlamydia bestaat meestal uit een eenmalige antibioticumkuur. Bij een chlamydia-infectie in de anus is de behandeling meestal een kuur van één week. Tijdens de behandeling is het beter om geen seks te hebben. Zo voorkom je dat jij en je partner(s) elkaar over en weer blijven besmetten. Als je toch vrijt, gebruik dan een condoom. Als na de behandeling de klachten niet zijn verdwenen, ga dan terug naar de arts. Het kan zijn dat je tegelijk met de chlamydia infectie ook een gonorroe (druiper) hebt opgelopen.

Antibiotica bij Chlamydia infectie:

Bij gewone infectie: eenmalig 1000 mg (2 tabletten van 500 mg) Zithromax (azitromycine).

Bij anale infecties: een maal daags 100 mg doxycycline gedurende 7 dagen.

Na een chlamydia-infectie treedt geen natuurlijke afweer op, er ontstaat dus geen bescherming tegen nieuwe infecties. Chlamydia kan hierdoor gemakkelijk opnieuw worden opgelopen. Het is daarom erg belangrijk dat alle seksuele partners worden onderzocht en behandeld.

Omdat chlamydia veel voorkomt en je het gemakkelijk opnieuw oploopt, is het verstandig om na een half jaar opnieuw een onderzoek te laten doen, zeker als iemand wisselende sekspartners heeft.

PARTNERWAARSCHUWING

Seksuele partners uit de zes weken voordat de klachten begonnen, moeten op de hoogte worden gebracht. Zij moeten zich ook laten testen en eventueel behandelen. Als er geen klachten zijn, dan moeten alle sekspartners van de laatste zes maanden worden gewaarschuwd.

